

og det Modsatte af Indstillingen at anse som vedtaget.

J. N. Hansen: Dette Udtryk: „hvad skulde vi ulykkelige Mennesker gjøre“, viser mig, at det ærede Medlem har følt sig meget ulykkelig ved, hvad der er passeret; det maa han gjøre, siden han bruger Udtrykket „ulykkelige Mennesker“. Jeg vilde ingen Ulykke søle, om ogsaa det ærede Medlem var blevet lykkelig; jeg vil ønske, at han maa blive lykkelig, men Sagen er den, at jeg altid respekterer Formandens Erklæring. Jeg tror, at man bør gjøre det, og naar det ikke gjøres, glæder det mig, at det da sker fra en anden Side. — Da det ærede Medlem slet ikke har talt om den Sag, der nu ligger for, vil jeg heller ikke tale om den. Jeg vil kun sige, at her er et Tilfælde, der er fuldstændig modsat det foregaaende; thi her er kun een Indstilling fra det samlede Udvalg; det er altsaa komplet det Modsatte af det Tilfælde, der forelaa ved den forrige Afstemning, men det ærede Medlem vilde jo ind derpaa, og det var nok for ham til ogsaa at komme ind derpaa.

Himestad: Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. N. Hansen) søgte at give det Udseende af, at jeg skulde have udtalt, at jeg er ulykkelig over, hvad der var passeret, er dette, som alle ærede Medlemmer have hørt, urigtigt; jeg sagde: „Vi ulykkelige Mennesker,“ men fordi man siger dette, behøver Ulykken dog virkelig ikke nødvendigvis at skrive sig fra, hvad der passerede for. Nei, jeg skal angive, hvorfor vi ere ulykkelige; det er, fordi det ikke var muligt for os Medlemmer af Mindretallet at give vor Indstilling nogen Form uden at paadrage os Betegnelsen: ukorrekt. Det var dette, jeg sagde, men jeg fik ikke Lov til nærmere at udtale det for den ærede Formand. Det glæder mig at det ærede Medlem nu har givet mig Leilighed til at fremdrage det igen, og det ærede Medlem vil se, at det var fuldkommen Usandhed, hvad han sagde om Grunden til, at jeg havde betegnet mig som ulykkelig. Naar det ærede Medlem sagde, at det Tilfælde, som vi omtalte ligeoverfor den foregaaende Sag, ikke forelaa her til Behandling under denne Sag, thi her var en Indstilling fra det samlede Udvalg, maa jeg bemærke, at det ikke vil forandre Sagen; thi det vil ligesaa vel her kunne være Tilfældet, at Stemmerne ville kunne komme til at staa lige. Indstillingen i denne Sag maa jeg til min Beklagelse erklære for ikke korrekt; jeg har ikke selv skrevet den, men jeg erkender, at jeg har sluttet mig til Ordføreren's ikke korrekte Affattelse. Der ligger Indstillingen nemlig paa, at det omhandlede Valg er ugyldigt, men paa den Maade kan man ikke stemme over Sagen, thi man vil da kunne udsætte sig for, at det bliver en frugtesløs Afstemning. Hvis Stemmerne kom til at staa lige, er det klart, at Indstillingen om, at

Valget er ugyldigt, er forkastet, men Vedkommende er derfor ikke, saaledes som Grundloven fordrev, anerkjendt som Medlem. Jeg erkender, at jeg har deltaget i denne Indstilling, og jeg beklager, at jeg ikke har lagt Mærke til, at Ordføreren har affattet den saaledes, som det er; det er min Feil saavel som de øvrige Medlemmers af Udvalget, men en anden Sag er, at korrekt er Indstillingen ikke.

J. N. Hansen: Jeg paastaar, at Indstillingen netop er korrekt, og at den navnlig er det fremfor Indstillingen i den foregaaende Sag; thi Spørgsmaalet er, om Valget er gyldigt eller ugyldigt. Det er tillige den Form, vi have brugt i Fortiden; jeg har set efter, hvorledes Formen i flere foregaaende Samlinger har været ved nye Valg, og jeg har fundet, at der har været brugt den samme Form som her foreslaaet. Sagen kommer derhos ikke det ærede Medlem uventet; thi han gjorde en Bemærkning derom i Udvalget; men jeg oplyste da, at det var den Form, vi havde brugt hidtil, og derved fandt han sig tilfredsstillet; han kan altsaa ikke være bleven overrasket. Gyldigt eller ugyldigt, det er Spørgsmaalet; men det ærede Medlem synes ikke i Dieblisket at kunne tage denne Sag noget roligt, og jeg skal meget gjerne lade ham faae Luft for denne Ueo, uden videre at indlade mig paa dette Spørgsmaal.

Himestad: Jeg tror, at jeg i alle Maader er ligesaa rolig som det ærede Medlem; det er ikke den Egenfskab, hvorved det ærede Medlem udmærker sig. I Øvrigt maa jeg tillade mig at bemærke, at selv om den Form for Indstillingen, der er brugt i denne Sag, var brugt hundrede Gange før, saa siger jeg ligefuldt, at den er gal; thi det er aldeles ubestrideligt, at den ikke fyldestgjør Grundlovens Fordring om, at et Medlems Valg skal anerkjendes. Naar man kun opstiller, at Valget skal erkjendes ugyldigt, vil man, naar den Eventualitet indtræffer, at der er lige Stemmer for og imod, ingen Afgjørelse have for det Spørgsmaal, om Valget er anerkjendt eller ikke. Der vil ikke foreligge nogen Afgjørelse deraf; det forekommer mig at være saa indlysende, at jeg ikke kan begribe, at Nogen kan modsig det. Det ærede Medlem oplyste, hvad jeg ogsaa nu mindes, at jeg i Udvalget gjorde en Indvending mod den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører havde affattet Indstillingen. Dette viser, at det allerede den Gang slog mig, at Formen var mindre rigtig, og jeg beklager, at jeg lod mig berolige ved Ordføreren's Meddelelse om, at man tidligere havde brugt en saadan Form.

J. N. Hansen: Maa jeg blot sige de to Ord, at overfor Paastanden om, at Indstillingen er gal, har jeg intet Svar.

Formanden: Da det ærede Medlem for